Dosarul nr. 3-2766/2024;
2-24054126-12-3-20052024;

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

16 aprilie 2025 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani
Instanţa compusă din:
Președintele ședinței, judecător Negurița Veaceslav
Grefier Vrancean Natalia
Cu participarea avocatului reclamantului Bostan Ina
Reprezentantul pârâtului Pîrgaru Mariana

examinând în şedinţă de judecată publică acțiunea de contencios administrativ a reclamantului Krynin Aleksandr către Agenția Servicii Publice RM privind anularea actului administrativ individual defavorabil și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil.

a c o n s t a t a t:

Argumentele participanților la proces.

La 20.05.2025 reclamantul Krynin Aleksandr s-a adresat în Judecătoria Chișinău cu o acțiune către Agenția Servicii Publice RM, privind anularea actului administrativ individual defavorabil și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil.

În motivarea acțiunii a invocat că, la 30.12.2022 reclamantul Aleksandr Krynin, născut în orașul Permi, Federația Rusă, a înaintat o cerere pentru dobândire cetățeniei Republicii Moldova, prin recunoaștere din motiv că străbunelul său Știrbu Ivan *****, a fost născut la *****1924 în satul Mateuți, raionul Rezina, Republica Moldova.

Potrivit prevederilor art. 12, alin. (2) lit. a) din Legea cetățeniei Republicii Moldova nr. 1024/2000 sînt recunoscute ca cetățeni ai Republicii Moldova persoanele născute în străinătate care au cel puțin unul dintre părinți, bunici sau străbunici născut pe teritoriul Republicii Moldova care și-au exprimat dorința de a deveni cetățeni ai Republicii Moldova.

Respectând prevederile legale și cerințele autorităților abilitate în soluționarea întrebărilor legate de cetățenie, reclamantul a prezentat actele de identitate și de stare civilă justificative, totuși 20 martie 2024, pârâtul Instituția Publică Agenția Servicii Publice a încetat examinarea cererii privind dobândirea cetățeniei Republicii Moldova, argumentând că reclamantul nu a prezentat în termenul stabilit actele solicitate, astfel constatând conform alin. (3) art. 78 din Codul administrativ, o eventuală „renunțare tacită” la procedura pentru dobândirea cetățeniei Republicii Moldova.

Consideră reclamantul că, această decizie a pârâtului este ilegală și nejustificată, fiind

necesară anularea acesteia, precum și obligarea pârâtului să emită actul individual favorabil privind admiterea cererii de dobândire a cetățeniei Republicii Moldova prin recunoaștere, conform prevederilor art. 12, alin. (2), lit. a) din Legea cetățeniei Republicii Moldova nr. 1024/2000, depusă de Reclamantul Aleksandr Krynin, născut în orașul Perm, Federația Rusă.

Depunând toate actele solicitate, reprezentanții Agenției Servicii Publice au solicitat de la beneficiarul să prezinte documentele care atestă căsătoria străbunicului solicitantului sau stabilirea paternității asupra bunelului acestuia de către străbunei.

Analiza duplicatului certificatului de naștere emis pentru bunelul solicitantului Krynin Aleksandr confirmă că părinții lui Știrbu Valerii Ivan, născut pe 3 mai 1951, sunt Știrbu Ivan *****, de naționalitate moldovean și Mazunina Ana *****, de naționalitate rusă.

Cu toate acestea, reprezentantul Agenției Servicii Publice a considerat că acest certificat de naștere nu constituie o probă suficientă pentru recunoașterea oficială, indicând necesitatea unor dovezi suplimentare.

Astfel, Reclamantul a întreprins măsuri suplimentare pentru a dovedi paternitatea străbunicului Știrbu Ivan (Ioann) *****, născut la *****1924 asupra bunelului Știrbu Valerii, născut la ***** 1951, însă a constatat că străbunicii Știrbu Ivan și Mazunina Ana nu și-au înregistrat căsătoria la organele de stare civilă, fapt confirmat prin notificarea privind absența înregistrării actului de stare civilă nr. 03-06.1-31, emisă de Departamentul de Evidență a Actelor de Stare Civilă, secția Dzerjinsk, administrația orașului Perm.

Consideră că, această informație nu exclude paternitatea străbunicului Știrbu Ivan asupra bunelului Știrbu Valerii, ci doar demonstrează că relația străbunicilor nu a fost formalizată prin înregistrarea căsătoriei la organele de stare civilă, iar relația de concubinaj este permisă atât în Republica Moldova cât și în Federația Rusă, fără restricții legale.

Remarcă că, conform prevederilor legale naționale cât și internaționale paternitatea copilului născut în afara căsătoriei poate fi recunoscută de către tatăl său printr-o declarație comună a acestuia și a mamei copilului, depusă la organul de stare civilă. Posibil această formalitate și a fost respectată în cazul familiei Știrbu, dar din cauza decesului a ambilor străbunei a reclamantului acest lucru nu poate confirmat nici negat.

Menționează că, analizând înscrisurile din certificatul de naștere a bunelului Știrbu Valerii este cert că la rubrica „tată" este indicat numele *„Știrbu Ivan *****"* și la rubrica *„mamă"* este indicat numele *„Mazunina Ana *****",* iar întrucât bunelul Știrbu Valerii este născut la ***** 1951 în orașul Perm, Federația Rusă la întocmirea eliberarea certificatului de naștere au fost aplicate prevederile statului unde a avut loc înregistrarea faptului nașterii copilului.

În conformitate cu prevederile alin. (4) art. 23 din Legea nr. 100/2001 privind actele de stare civilă: în cazul nașterii copilului din părinți necăsătoriți între ei, dacă lipsește cererea comună a părinților sau hotărârea instanței judecătorești privind stabilirea paternității, numele de familie al tatălui se înscrie după numele de familie al mamei, iar prenumele tatălui - la indicația mamei sau a persoanei care face declarația de naștere.

Se deduce astfel că Știrbu Ivan a declarat față de autoritățile statului recunoașterea paternității față de copilul Știrbu Valerii. Aceasta demonstrează că, în conformitate cu legislația

aplicabilă, informațiile au fost introduse în actul de naștere în urma unui proces formal de recunoaștere a paternității. Această recunoaștere este susținută de documentele oficiale și confirmă relația de paternitate între Știrbu Ivan și Știrbu Valerii, conform procedurilor legale stabilite.

Apreciază că, în Uniunea Sovietică înregistrarea nașterii unui copil și a datelor privind părinții era un proces standardizat, realizat prin oficiile de stare civilă *„ZAGS”*. Conform normelor de atunci, părinții aveau obligația să declare nașterea copilului într-un termen scurt de la naștere, de obicei în primele zile sau săptămâni. Aceste înregistrări includeau informații detaliate despre părinți și copil, asigurându-se astfel o evidență a populației.

Procedurile de înregistrare a paternității pentru copiii născuți din părinți necăsătoriți erau similare în toate republicile sovietice, inclusiv în actualele Republica Moldova și Federația Rusă. Dacă paternitatea era recunoscută simultan cu înregistrarea nașterii, aceasta se făcea pe baza unei declarații comune a părinților sau a unei hotărâri judecătorești, în absența unei astfel de declarații sau hotărâri, paternitatea putea fi recunoscută pe baza unei cereri a mamei.

Astfel, faptul că în certificatul de naștere al lui Știrbu Valerii este menționat numele „*Știrbu Ivan ******” în rubrica „tată” indică că procesul de înregistrare a paternității a respectat normele legale în vigoare la acel moment. Aceasta demonstrează că, deși părinții nu erau căsătoriți, paternitatea a fost recunoscută formal conform procedurilor standardizate ale Uniunii Sovietice.

Această uniformitate în procedurile legale și administrative asigură că înregistrarea paternității lui Știrbu Ivan asupra lui Știrbu Valerii este validă și conformă cu normele legale aplicabile în anul 1951.

Or, pentru prima dată, noțiunea de declarație sau cerere privind recunoașterea paternității în legislația URSS a apărut la 30 iulie 1969, odată cu adoptarea Codului Familiei și al Căsătoriei al URSS. Conform normelor stabilite în art. 49, în cazul în care părinții nu sunt căsătoriți între ei, înregistrarea mamei copilului se face la cererea mamei, iar înregistrarea tatălui copilului se face la cererea comună a tatălui și mamei copilului sau tatăl este înregistrat conform deciziei instanței de judecată.

Cu toate acestea, în anul 1951, în Uniunea Sovietică, procedura de recunoaștere a paternității pentru copiii născuți în afara căsătoriei nu era reglementată printr-un act legislativ specific care să solicite depunerea unor cereri scrise sau intervenția instanței de judecată. În această perioadă, recunoașterea paternității se putea face informal, printr-o declarație verbală a tatălui sau pe baza informațiilor furnizate de mama copilului.

Această practică informală reflectă normele și procedurile administrative de atunci, care nu impuneau cerințe stricte de documentare a paternității. Astfel, înregistrările oficiale în arhive sau registre ale actelor de stare civilă nu conțineau întotdeauna informații detaliate despre paternitate, mai ales în cazurile în care aceasta era recunoscută verbal.

Abia adoptarea Codului Familiei și al Căsătoriei al URSS la 30 iulie 1969, au fost introduse proceduri clare și formalizate pentru recunoașterea paternității. Astfel, în contextul anului 1951, paternitatea putea fi recunoscută fără formalități scrise, ceea ce explică absența unor înregistrări detaliate în arhivele de stare civilă ale acelei perioade. Acest lucru se datorează faptului că

normele de atunci nu impuneau cerințe legale stricte pentru recunoașterea paternității.

Concluzionează că din motiv că, Instituția Publică Agenția Servicii Publice nu a respectat obligația de a analiza contextul legislativ aplicabil perioadei în care au avut loc faptele juridice relevante cazului dat, acesta a creat multiple impedimente reclamantului în exercitarea dreptului de a dobândi cetățenia Republicii Moldova prin recunoaștere.

Decizia pârâtului privind încetarea procedurii pe motivul unei eventuale retrageri tacite contravine principiilor de legalitate și echitate, prevăzute de legislația națională și internațională, care garantează drepturile fundamentale ale cetățenilor de a-și exercita drepturile fără a fi supuși unor cerințe nejustificate.

Nefiind de acord cu decizia Pârâtului privind încetarea procedurii de dobândire a cetățeniei Republicii Moldova, reclamantul a contestat decizia printr-o cerere prealabilă adresată care a fost respins prin răspunsul nr. Ol/K-299/24 din 19.04.2024.

Solicită reclamantul admiterea acțiuni *(conform cererii de concretizare din 28.11.2024)* și

1. Anularea răspunsului nr. 01/3072 emis la 20 martie 2024 de către Instituția Publică „Agenția Servicii Publice", privind încetarea procedurii de examinare a cererii depuse de Reclamantul Aleksandr Krynin pentru dobândirea cetățeniei Republicii Moldova prin recunoaștere și răspunsul nr. 01/k-299/24 din 19.04.2024 emis în procedură prealabilă.

2. Obligarea Instituției Publice „Agenția Servicii Publice" a emite act administrativ individual favorabil privind admiterea cererii cu privire la dobândire a cetățeniei Republicii Moldova prin recunoaștere, în conformitate cu prevederile art. 12, alin. (2) lit. a) din Legea cetățeniei Republicii Moldova nr. 1024/2000 și pct. 41 al HG nr. 1141/2018.

Poziția participanților la proces.

În ședință judiciară ***reclamantul Krynin Aleksandr*** fiind legal citat nu s-a prezentat, dar ***avocatul Bostan Ina*** în ședință de judecată fiind prezent acțiunea a susținut-o integral pe motivele de fapt și de drept invocate.

Reprezentantul pârâtului ASP – Pîrgaru Mariana fiind prezent în ședință judiciară acțiunea nu a recunoscut-o și a solicitat respingerea acesteia pe motivele de fapt și de drept invocate în referință.

Aprecierea instanței de judecată.

Audiind poziția participanților prezenți la proces, cercetând materialele dosarului, instanța de judecată ajunge la concluzia că acțiunea dedusă judecății este **admisibilă**, și urmează a fi **admisă** din următoarele considerente.

Circumstanțe privind admisibilitate acțiunii.

Conform prevederilor art. 22 alin. (1) Cod administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sînt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

Potrivit dispozițiilor normative de la art. 207 alin. (1) Cod administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ.

Alineatul (2) al art. 207 Cod administrativ, stabilește faptul că acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când: a) există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; b) există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între părți s-a încheiat o tranzacție de împăcare; c) la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; d) acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 209; e) reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17; f) nu sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 208; g) acțiunea a fost depusă de o persoană fără împuterniciri în acest sens; h) cererea de chemare în judecată nu corespunde cerințelor prevăzute la art. 211 alin. (1) și (2) și art. 212 alin. (1) și reclamantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanța de judecată.

Dispozițiile legale citate enunță temeiurile de bază de admisibilitate a cererii de chemare în judecată formulată în instanța de contencios administrativ:

I. prezența unui act administrativ individual defavorabil (dispoziție, decizie sau altă măsură oficială) întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, comunicat destinatarului;
II. competența jurisdicțională materială și teritorială a instanței de judecată pentru examinarea acțiunii în contenciosul administrativ;
III. respectarea cerințelor de formă și conținut a acțiunii în contencios administrativ;
IV. respectarea procedurii prealabile;
V. respectarea termenului de înaintare a acțiunii;
VI. prezența unui drept vătămat căruia i s-a adus atingere prin activitate administrativă.

Din conținutul cererii de chemare în judecată rezultă că reclamantul solicită anularea actului administrativ nr. 01/3072 emis la 20 martie 2024 de către Instituția Publică „Agenția Servicii Publice”, privind încetarea procedurii de examinare a cererii depuse de Reclamantul Aleksandr Krynin pentru dobândirea cetățeniei Republicii Moldova prin recunoaștere și răspunsul nr. 01/k-299/24 din 19.04.2024 emis în procedură prealabilă și obligarea Instituției Publice „Agenția Servicii Publice” a emite act administrativ individual favorabil privind admiterea cererii cu privire la dobândire a cetățeniei Republicii Moldova prin recunoaștere

Astfel reclamantul a formulat o acțiune în contestare și obligare.

În conformitate cu prevederile de la art. 10 alin. (1) Cod administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce

nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Potrivit art. 11 alin. (1) lit. a), b) Cod administrativ, actele administrative individuale pot fi: *acte defavorabile* – actele care impun destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat; *acte favorabile* – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel.

Instanța de judecată notează că în prezenta speță, obiectul examinării îl constituie Decizia/răpunsul ASP nr. 01/3072 emis la 20 martie 2024 care reprezintă un act administrativ individual defavorabil din motiv că prin acesta reclamantului Krynin Aleksandr i-a fost încetată procedura de redobândire a cetățeniei prin recunoaștere fapt cu care ultimul nu este de acord.

Competența pentru examinarea prezentei cereri, în sensul art. 191 alin. (1), 196 alin. (1) Cod administrativ, îi revine Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, acțiunea fiind depusă cu respectarea dispozițiilor legale numite.

În continuare, instanța remarcă și reglementările de la art. 208 alin. (1) și (4) Cod administrativ, în conformitate cu care până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ se va respecta procedura prealabilă, cu excepțiile prevăzute de lege. O acțiune în realizare se admite numai dacă reclamantul a depus anterior la autoritatea publică competentă o cerere prin care a solicitat realizarea, tolerarea sau omiterea unei acțiuni.

În atare condiții, art. 209 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, relevă că acțiunea în contestare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă.

Din materialele dosarului rezultă că, la 10.04.2024 reclamantul s-a adresat cu o cerere prealabilă în adresa ASP (8-9), care a fost respinsă prin răspunsul din 19.04.2025 nefiind date când a fost recepționat de reprezentantul reclamantului, iar cererea de chemare în judecată fiind depusă în instanță la 20.05.2024, astfel se apreciază că acțiunea este depusă cu respectarea condițiilor de formă fiind admisibilă.

Circumstanțe privind fondul cauzei

În conformitate cu prevederile art. 189 alin. (1) Cod administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

Totodată, norma de la art. 206 alin. (1) lit. a) și b) Cod administrativ, stabilește faptul că o acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare) și obligarea autorității publice să emită un act administrativ individual (acțiune în obligare).

Conform prevederilor de la art. 219 alin. (1) Cod administrativ, instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți.

În vederea exercitării atribuției de verificare a legalității actului administrativ contestat, instanța de judecată, în temeiul principiului cercetării stării de fapt din oficiu, urmează să supună verificării aspectele legalității formale și materiale ale actului administrativ individual defavorabil.

Articolul 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Drepturile Omului, obligă instanțele să-și motiveze deciziile, acesta nu poate fi interpretat ca impunând instanțelor să ofere un răspuns detaliat la fiecare argument (a se vedea *Van de Hurk c. Olandei, 19 aprilie 1994, §§ 59 și 61, Seria A nr. 288, și Burg c. Franței (dec.), nr. 34763/02, CEDO 2003-II).* Întinderea obligației de a-și motiva deciziile poate varia în conformitate cu natura deciziei și trebuie determinată în lumina circumstanțelor cauzei (a se vedea *Ruiz Torija c. Spaniei și Hiro Balani c. Spaniei, 9 decembrie 1994, Series A nr. 303-A și 303-B, § 29 și, respectiv, § 27; și Helle c. Finlandei, 19 decembrie 1997, § 55, Rapoarte privind hotărîrile și deciziile 1997-VIH).*

Conform art. 12 alin. (2) lit. a) al Legii cetățeniei RM nr. 1024/2000 prevede că **sînt recunoscute ca cetăţeni** ai Republicii Moldova persoanele care şi-au exprimat dorinţa de a deveni cetăţeni ai Republicii Moldova şi anume **persoanele născute în străinătate care au** cel puţin unul dintre părinţi, bunici sau **străbunici născut pe teritoriul Republicii Moldova**.

Stare de fapt denotă că, la 30.12.2022 reclamantul Krynin Aleksandr a depus o cerere privind dobândirii cetățeniei prin recunoaștere în temeiul art. 12 alin. (2) lit. a) al Legii cetățeniei indicând că străbunicul său- Știrbu Ioan ar fi fost născut pe teritoriul actual al Republicii Moldova.

Conform pct. 35 al HG nr.1144/2018 privind aprobarea Regulamentului privind dobândirea și pierderea cetățeniei, la depunerea cererii pentru dobîndirea cetăţeniei Republicii Moldova prin recunoaştere în temeiul art. 12 alin. (2) lit. a) din Legea cetăţeniei Republicii Moldova nr. 1024/2000 de către persoana născută în străinătate, care are cel puţin unul dintre părinţi, bunici sau străbunici născut pe teritoriul Republicii Moldova, se prezintă următoarele documente:

1) actul de identitate:

a) paşaportul cetăţeanului străin sau documentul de călătorie și permisul de ședere – pentru persoana căreia i s-a acordat dreptul de şedere pe teritoriul Republicii Moldova, sau

buletinul de identitate – pentru persoana căreia i s-a recunoscut statutul de apatrid ori de beneficiar de protecţie internaţională, sau

actul care identifică persoana şi confirmă domiciliul acesteia pe teritoriul Republicii Moldova, eliberat de autoritatea competentă pentru străini din Republica Moldova – pentru solicitantul statutului de apatrid;

b) al reprezentantului legal – în cazul minorului sau al persoanei supuse măsurii de ocrotire judiciară sub forma tutelei;

2) documentele ce atestă dreptul de reprezentare – pentru persoanele reprezentate;

3) documentele de stare civilă ale solicitantului şi ale copiilor săi minori;

4) **documentele de stare civilă ale unuia dintre** părinţi, bunici sau **străbunici care s-a născut pe teritoriul Republicii Moldova;**

5) documentul care face dovada domiciliului pe teritoriul altui stat – pentru persoanele care nu domiciliază în Republica Moldova;

6) autobiografia, în care se indică date despre starea civilă, adresa de domiciliu, activitatea de muncă, date despre soţ (soţie) şi despre rudele de gradul I (părinţi, copii);

7) certificatul de cazier judiciar din ţara (ţările) al cărei (căror) cetăţean este și din Republica Moldova, iar persoanele care domiciliază pe teritoriul altui stat prezintă documentul respectiv şi din ţara de domiciliere;

8) două fotografii de dată recentă, de dimensiunea 4,5x3,5 cm, color, mat, pe fond alb. În cazul persoanei reprezentate, suplimentar se depune o fotografie de dimensiunea 10×15 cm, care să corespundă aceloraşi cerinţe;

9) bonul de plată eliberat pe purtător de hîrtie care confirmă faptul achitării serviciilor, ce conţine date cu privire la achitare, precum şi a cheltuielilor aferente suportate de către instituţiile serviciului diplomatic, iar în cazul în care achitarea taxelor şi a tarifelor a fost efectuată prin instrumentele de plăţi electronice, dovada achitării se face prin mențiunea imprimată în mod automat pe cererea privind prestarea serviciului respectiv (în continuare – dovada achitării taxelor și a tarifelor stabilite pentru prestarea serviciului respectiv

Din acțiune, actele anexate și datele ASP s-a constatat că Știrbu Ioann a.n. *****1924 s-a născut în s. Mateuți, r-ul Rezina Republica Moldova (f.d. 72, 83 dosar administrativ) acesta a emigrat din RM și a decedat ulterior în or. Permi, Federația Rusă la *****1992 (f.d. 109 dosar administrativ).

În Federația Rusă la *****1951 s-a născut bunelul reclamantului - Știrbu Valeriu *****, avându-i ca părinți pe Știrbu Ivan Dmitievici (străbunel) și Mazunina Ana *****ovna (f.d. 107 dosar administrativ).

La *****1972 este născută Știrbu Irina (mama reclamantului) avându-i ca părinți pe Știrbu Valeriu și Știrbu Nazira (f.d. 103 dosar administrativ), la *****.1975 buneii reclamantului au desfăcut căsătoria (f.d. 108 dosar administrativ).

La *****.1994 Știrbu Irina (mama reclamantului) se căsătorește cu Krynin Iurie (f.d. 104 dosar administrativ) luând numele de familie a soțului, iar la *****1994 se naște reclamantul Krynin Alexandr (f.d. 106 dosar administrativ).

La 22.02.2023 reprezentantul reclamantului este informat că urmează să prezinte suplimentar un certificat de căsătorie a străbunicilor sau un certificat de paternitate străbunicului pe bunel (f.d. 9 dosar administrativ).

Pct. 40 al HG nr. 1144/2018 prevede că cererea cu documentele aferente se expediază Serviciului de Informații și Securitate pentru avizare. Serviciul de Informaţii şi Securitate prezintă avizul său argumentat în termen de o lună, iar în cazul în care sînt necesare investigaţii suplimentare care nu se încadrează în acest termen, informează în scris despre aceasta autoritatea

competentă solicitantă. În aceste situații termenul de prezentare a avizului poate fi prelungit cu cel mult trei luni.

La 24.07.2023 ASP a expediat în adresa SIS dosarul pentru coordonare, iar 18.07.2023 au recepționat Avizul prin care instituția a comunicat că nu a depistat careva informații care ar numeri sub incidența art. 20 al Legii 1024/2000 (f.d. 88-89 dosar administrativ).

În paralel ASP la *****.2023 a expediat Serviciului de stare civilă din or. Permi, Federația Rusă o comisie rogatorie prin care a solicitat confirmarea autenticității actelor de stare civilă prezentate de Krynin Alexandr, totodată solicitând și unele precizări de ce în actul de naștere a lui Știrbu Valeriu (bunelul) nu sunt indicate datele naștere părinților și dacă există sau nu un document care confirmă paternitate lui Știrbu Ivan (străbunic) față de Știrbu Valeriu (bunic) ((f.d 97-98 dosar administrativ).

La 17.07.2023 ASP recepționează răspunsul autorităților din or. Permi prin care ultimii confirmă autenticitatea actelor de stare civilă prezentate de către Krynin Alexandr (f.d. 101-102 dosar administrativ).

Instanța a constatat că, **singura obiecție** a ASP la conținutul dosarului reclamantului a fost că, nu a fost anexată fie actul de căsătorie între străbunicii reclamantului (Știrbu Ioan și Mazunina Ana) sau acte care să ateste stabilirea paternității între străbunic (Știrbu Ioan) și bunel (Știrbu Valeriu), iar din acest motiv au considerat că reclamantul ar fi renunțat tacit la procedura redobândirii cetățeniei conform art. 78 alin. (3) Cod Administrativ (f.d. 8 dosar administrativ).

Prin cererea prealabilă reclamantul a relatat că nu a renunțat la cerere, străbunicii săi au locuit în concubinaj, respectiv nu poate prezenta un certificat de căsătorie a lor, iar în privința paternității consideră că aceasta este probată prin certificatul de naștere a bunelului său Știrbu Valeriu, unde la rubrica tatăl este indicat Știrbu Ivan ***** (f.d. 3-7 dosar administrativ).

Prin răspunsul din 19.04.2023 ASP a respins cererea prealabilă a reclamantului (f.d. 1-2 dosar administrativ).

Instanța apreciază acțiunile autorității ca fiind nelegitime din următoarele considerente:

Cu titlu preliminar instanța reiterează că, motivarea unui act administrativ are două laturi esențiale, respectiv **indicarea textelor legale (I)** aplicabile situației date, precum și, în al doilea rând, **indicarea împrejurărilor de fapt (II)** pe baza cărora s-a reținut aplicabilitatea acelor texte legale. În privința obligației autorităților administrative de a-și motiva deciziile, instanța constată că, art.118 alin. (1) Cod administrativ prevede că motivarea este operațiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. **În motivare se indică temeiurile esențiale de drept și de fapt** pe care le-a luat în considerare autoritatea publică pentru decizia sa. Din motivarea deciziilor discreționare trebuie să poată fi recunoscute și punctele de vedere din care autoritatea publică a reieșit la exercitarea dreptului discreționar. Motivarea trebuie să se refere și la argumentele expuse în cadrul audierii. (2) Motivarea completă a unui act administrativ individual cuprinde: a) motivarea în drept - temeiul legal pentru emiterea actului administrativ, inclusiv formele procedurale obligatorii pe care se bazează actul; b) motivarea în fapt - oportunitatea emiterii actului administrativ, inclusiv modul

de exercitare a dreptului discreționar, dacă este cazul; c) în cazul actelor administrative defavorabile - o descriere succintă a procedurii administrative care a stat la baza emiterii actului: investigații, probe, audieri, opinii ale participanților contrare conținutului final al actului etc. (3) Motivarea completă este obligatorie, este parte integrantă a actului administrativ individual și condiționează legalitatea acestuia.

Or, în condițiile în care autoritățile publice sunt obligate să asigure informarea corectă a cetățenilor asupra problemelor de interes personal ale acestora, în condițiile în care deciziile acestor autorități sunt supuse controlului judecătoresc pe calea contenciosului administrativ, nu se poate susține că este permisă absența motivării explicite a actului administrativ atacat. Motivarea reprezintă o obligație generală, aplicabilă oricărui act administrativ. Ea reprezintă o condiție de legalitate externă a actului, care face obiectul unei aprecieri *in concreto*, după natura acestuia și contextul adoptării sale. Obiectivul său este prezentarea într-un mod clar și neechivoc a raționamentului instituției emitente a actului. În lipsa motivării explicite a actului administrativ, posibilitatea atacării în justiție a actului respectiv este iluzorie, de vreme ce judecătorul nu poate specula asupra motivelor care au determinat autoritatea administrativă să ia o anumită măsură. Absența acestei motivări favorizează emiterea unor acte administrative abuzive, de vreme ce lipsa motivării lipsește de orice eficiență controlul judecătoresc al actelor administrative.

Aplicând aceste principii în speța în cauză, instanța observă că autoritatea emitentă s-a rezumat la a indica în cuprinsul refuzului circumstanțe *(de fapt)* privind lipsa certificatului de căsătorie și/sau de stabilire a paternității fără indicarea normelor legale *(circumstanțe de drept)* care **obligă reclamantul să prezinte asemenea acte.**

În conformitate cu art. 122 alin. (1) Cod de procedură Civilă RM *(care se aplică și contenciosului administrativ conform art. 195 CA)* circumstanţele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probaţiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante, **la caz filiația se probează printr-un certificat de stare civilă.**

Reclamantul a prezentat un certificat de naștere valabil care confirmă că tatăl bunelului său Știrbu Valeriu ***** (a.n. 1951) este străbunicul său – Știrbu Ivan Dmitrevici, de naționalitatea moldovean (f.d. 107 dosar administrativ).

Este adevărat că, în certificatul de naștere prezentat nu este indicat datele de naștere și locul nașterii părinților, totuși drept răspuns la comisia rogatorie, autoritățile din Federația Rusă au informat ASP că în anul 1951 legislația nu prevedea obligativitatea indicării date/lunii/anul nașterii și locul nașterii a părinților, din acest motiv acestea lipsesc (f.d. 107 dosar administrativ), respectiv faptul că străbunicul Știrbu Ivan este persoana născută pe teritoriul RM *(Știrbu Ioann f.d. 20)* se confirmă prin același patronimic *„Dmitrevici”/„*****”* și prin circumstanța că la capitolul naționalitate în actul de stare civilă rus este indicat ca fiind *„moldovean”* (f.d. 107 dosar administrativ).

De asemenea Știrbu Valeriu (bunicul) după naștere și până la data decesului său în 2011 (f.d. 18) nu a contestat corectitudinea înscrierii datelor tatălui său în registrele de stare civilă, confirmând astfel indirect autenticitatea lor.

Autoritatea pârâtă a invocat eronat obligativitatea prezentării de către reclamant a certificatului de căsătorie sau de stabilire a paternității invocând art. 23 al Legii 100/**2001** și art. 47-48 al Codului Familiei RM din **2000, norme juridice care nu pot fi aplicate unor fapte/evenimente ce au avut loc în anul 1951,** prin prizma principiului neretroactivității legii în timp (art. 73 alin. (3) al Legii 100/2017).

Și art. 50 al Codului Familiei al URSS *(redacţia an. 1969)* prevede că proveniența copilului din părinţi necăsătoriţi se stabileşte prin depunerea unei **declaraţii comune de către tatăl** şi mama copilului la organele de stat de stare civilă, de asemenea nu poate fi aplicat ori acest cod a fost adoptat în anul 1969.

În anul 1951 însă *(când s-a născut bunicul reclamantului – Ştirbu Valeriu)* pe teritoriul URSS era în vigoare Codul Familiei în redacția anului 1926 care prevedea *(conținutul a fost preluat de instanță din internet)*:

„Art. 119 Declarația privind naşterea se face verbal sau în scris la organele de stare civilă (ZAGS), fie după locul naşterii, fie după locul de reşedință al unuia dintre părinți, de către părinți ***sau de către unul dintre ei (s.j.****nu era obligatorie declarația tatălui privind paternitatea****)***

În cazul bolii, decesului părinților sau imposibilității acestora din alte motive de a face declarația, aceasta poate fi făcută de rude, vecini apropiați sau de administrația instituției medicale în care s-a aflat mama la naștere.

Art. 121 prevedea că, dacă declarația este făcută de mamă, atunci ***ea este obligată să indice prenumele și numele de familie ale tatălui*** *sau să declare că nu poate sau nu dorește să furnizeze aceste informații".*

Conform art. 2614 alin. (1) Cod Civil RM condițiile de formă ale actului juridic **sînt stabilite de legea statului care guvernează fondul actului juridic**. Actul juridic se consideră totuși valabil din punctul de vedere al formei dacă îndeplinește una dintre următoarele condiții:

a) este respectată legea locului unde a fost întocmit;

b) este respectată legea națională sau legea reședinței obișnuite a persoanei care l-a întocmit;

c) este valabil conform legii aplicabile potrivit dreptului internațional privat al autorității care examinează validitatea actului juridic.

Pct. 14 al HG nr. 1144/2018 întradevăr permite autorității, dacă documentele prezentate de solicitant nu sînt suficiente pentru a stabili statutul juridic, identitatea, starea civilă, domiciliul sau reşedinţa temporară acestuia, autoritatea competentă să solicite documente suplimentare care sînt strict necesare în acest scop, totuși art. 16 alin. (2) Cod Administrativ nu permite desfășurarea unei activități administrative arbitrare și **nu dă dreptul autorității să solicite** *(sub sancțiunea respingerii cererii)* **acte** pe care părțile **nu erau obligați să le întocmească** (și să le dețină) conform legii locului în vigoare la acel moment (în anul 1951).

Invocarea dreptului discreționar nu poate fi considerată ca fiind fondată, ori dreptul de apreciere al autorității nu este un drept absolut, pentru că, altfel s-ar converti în abuz de drept.

Limitele dreptului de apreciere de care se bucură autoritățile publice sunt stabilite chiar de lege, iar depășirea acestor limite atrage nevalabilitatea actului emis.

Instanța este de părerea că, reclamantul a manifestat diligență și bună-credință și, la solicitarea ASP a prezentat de la autoritățile din or. Permi extrase în arhiva (perioada 1926-2023) privind lipsa atât a certificatului de căsătorie dintre străbunici (Știrbu Ivan și Mazunina Ana) cât și lipsa actelor de stabilire a paternității de către Știrbu Ivan (străbunic) după Știrbu Valeriu (bunic) (f.d. 21-22).

Prin urmare, nu se poate afirma că reclamatul a renunțat la cererea sa, iar motivarea prezentată de autoritate nu corespunde exigențelor unei motivări adecvate a actului administrativ contestat, mai cu seamă ținând cont de efectele pe care acesta le produce în privința dreptului reclamantului știut fiind că art. 21 alin. (3) Cod Administrativ RM prevede expres că, autoritățile publice și instanțele de judecată competente nu pot dispune limitarea exercitării drepturilor și a libertăților persoanelor decât în cazurile și în condițiile expres stabilite de lege.

Art. 137 alin. (1) Cod Administrativ RM prevede că, în exercitarea dreptului discreționar atribuit, autoritățile publice trebuie să acționeze cu bună-credință în limitele legal stabilite și cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul.

Alin. (2) al aceluiași articol prevede că, daca autoritatea publică poate decide discreționar și doar una din mai multe consecințe juridice este legală, atunci dreptul discreționar al autorității publice **se reduce la** alegerea consecinței juridice/soluției legale.

Conform pct. 41 al HG 1144/2018 ca urmare a examinării cererii şi a coordonării acesteia cu Serviciul de Informaţii şi Securitate, directorul Agenției Servicii Publice **aprobă avizul** privind dobândirea cetăţeniei Republicii Moldova prin recunoaştere**.** În temeiul avizului, persoana recunoscută cetățean al Republicii Moldova se ia în evidenţă în Registrul de stat al populaţiei sau în fișierul manual, în cazul persoanelor care renunță la numărul de identificare de stat al persoanei fizice şi la evidenţa automatizată în Registrul de stat al populației.

Instanța constată că, norma juridică pre-citată are un caracter imperativ *(„directorul ASP aprobă avizul")* și nu lasă loc de interpretări sau posibilități de derogare prin urmare în urma probării de către reclamant a legăturii de rudenie cu străbunicul său care a fost născut pe teritoriul actual al RM în anul 1924, conform art. 137 alin. (2) Cod Administrativ RM **singura soluție legală posibilă** pentru ASP era emiterea unui aviz privind dobândirea cetățeniei prin recunoaștere conform art. 12 alin. (2) lit. a) al Legii 1024/2000, întrucât și art. 21 alin. (1) Cod Administrativ RM prevede că autoritățile publice și instanțele de judecată competente **trebuie să acționeze în conformitate cu legea și alte acte normative.**

Conform art. 224 alin. (1) lit. a) și b) din Codul administrativ, examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărâri în baza unei acțiuni în contestare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual, precum și o eventuală decizie de soluționare a cererii prealabile, dacă acestea sînt ilegale și prin ele reclamantul este vătămat în drepturile sale, în baza unei acțiuni în obligare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual de respingere a solicitării sau o eventuală decizie adoptată în

procedura prealabilă și obligă autoritatea publică să emită un act administrativ individual, dacă revendicarea pretenției reclamantului de emitere a actului este întemeiată.

Din motivele expuse supra, instanța va admite acțiunea, va anula decizia/răspunsul 01/3072 din 20.03.2024 și decizia/răspunsul nr. 01/k-299/24 din 19.04.2024 emis de Agenția Servicii Publice RM în procedură prealabilă și totodată va obliga autoritatea să emită în favoarea reclamantului Krynin Aleksandr un act administrativ individual favorabil (aviz) privind dobândirea cetățeniei Republicii Moldova prin recunoaștere în temeiul art. 12 alin. (2) lit. a) al Legii 1024/2000.

În conformitate cu art. 219-224 Cod administrativ RM instanța de judecată,

h o t ă r ă ș t e:

Se admite acțiunea.

Se anulează decizia/răspunsul 01/3072 din 20.03.2024 și decizia/răspunsul nr. 01/k-299/24 din 19.04.2024 emis de Agenția Servicii Publice RM în procedură prealabilă.

Se obligă Agenția Servicii Publice RM să emită în favoarea reclamantului Krynin Aleksandr un act administrativ individual favorabil privind dobândirea cetățeniei Republicii Moldova prin recunoaștere în temeiul art. 12 alin. (2) lit. a) al Legii 1024/2000.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani. Motivarea apelului se prezintă la instanța de apel în termen de 30 de zile de la data notificării hotărârii motivate. Dacă se depune împreună cu apelul, motivarea apelului se depune la Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani (mun. Chișinău, str. Kiev 3).

Preşedintele şedinţei Negurița Veaceslav
Judecător